

Список літератури

1. Концепция развития платёжной системы Республики Беларусь на 2016–2020 годы : утв. Постановлением Национального банка Республики Беларусь. URL: http://www.nbrb.by/Legislation/documents/P_779.pdf (дата обращения: 10.04.2020).
2. Национальный банк Республики Беларусь : офиц. сайт. URL: <http://www.nbrb.by> (дата обращения: 10.04.2020).
3. Статистический бюллетень / Нац. банк Республiки Беларусь. Минск, 2019. URL: https://www.nbrb.by/Publications/bulletin/Stat_Bulletin_2019_01.pdf (дата обращения: 10.04.2020).

УДК 657.633.5

Боцман Д. Г., студент

Науковий керівник: Бондаренко Л. Ф., викладач-методист, викладач вищої категорії

Кременчуцький льотний коледж Харківського національного університету внутрішніх справ, м. Кременчук, Україна

ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ КОНТРОЛЮ ЗА ФОРМУВАННЯМ СОБІВАРТОСТІ ГОТОВОЇ ПРОДУКЦІЇ

Процес виробництва, особливо в кризових умовах, вимагає забезпечення кращих результатів при найменших витратах, найсуворішого дотримання режиму економії. Це неможливо зробити без постійного спостереження за всіма складовими виробничої собівартості продукції, глибокого аналізу витрат за статтями та елементами. Через це організація системи контролю, завдяки якій можна ретельно проаналізувати витрати та виробити оптимальні управлінські рішення, набуває актуальності. Тільки щоденний контроль витрат на виробництво готової продукції, оперативний аналіз факторів впливу, допоможуть уникнути нераціонального використання виробничих ресурсів. Тобто в сучасних реаліях контроль собівартості є одним з найбільш актуальних способів, що допомагає в пошуку резервів підвищення ефективності виробництва в цілому і його окремих ділянок.

Слід зауважити, що результати здійснення внутрішнього контролю будуть більш продуктивними, якщо будуть залучені особи, що є спеціалістами у сфері бухгалтерського обліку та одночасно експертами саме з цієї галузі виробництва, адже даний напрям контролю потребує знань, що стосуються різних напрямів діяльності, специфіки діяльності підприємства, розуміння суті технологічного процесу з виготовлення готової продукції.

Сам процес обліку готової продукції при правильній його організації може забезпечувати контрольні функції на всіх стадіях її руху: зберігання готової продукції за якістю, обсягом та асортиментом; своєчасне документування; використання матеріальних і фінансових ресурсів за допомогою складання планових і фактичних калькуляцій собівартості продукції.

Розв'язання проблеми контролю облікових записів є можливим завдяки створенню паралельних інформаційних потоків, які контролюють один одного і забезпечують вірогідність облікових даних [1].

В реалізації контрольних функцій з метою підвищення ефективності виробництва підприємства особливу актуальність набуває управлінський облік. Для його здійснення необхідно насамперед визначити номенклатуру витрат для планування й обліку конкретного цеху, ділянки; розробити методику підрахунку й оцінки залишків незавершеного виробництва, а також порядок визначення результатів господарської діяльності.

Досліджуючи порядок формування собівартості продукції за конкретний період попередньо необхідно звернути увагу на можливі суттєві зміни:

- в технології виробництва продукції,
- в номенклатурі виробленої продукції,
- в порядку віднесення витрат на виробництво,
- в методах калькулювання собівартості продукції,
- в питаннях обліку незавершеного виробництва,
- в класифікації витрат на прямі й непрямі,
- в методах розподілу непрямих витрат між окремими об'єктами обліку витрат,
- в класифікації витрат на постійні та змінні,
- в складі та змісті калькуляційних статей,
- показника «нормальна потужність»,
- порядку розрахунку понаднормативних виробничих витрат.

Здійснюючи контроль за формуванням собівартості продукції особливу увагу слід приділити перевірці її розрахунку та коригування під час приведення планової вартості до фактичної. Особливу увагу необхідно зосередити послідовності та врахування факторів розподілу таких, як підрозділи організації, номенклатурні групи, статті витрат.

Для ефективної реалізації цієї процедури доцільно автоматизувати процес розрахунків, адже саме на даному етапі перевірки велика ймовірність арифметичних помилок.

Собівартість як комплексний показник повинна максимально синтезувати й у вартісній формі відображати технологічні й організаційно-економічні умови виробництва відповідно до інтенсивного рівня розвитку господарства. Тільки тоді показник собівартості може бути успішно використаний для поліпшення управління виробництвом, оцінки економічної ефективності основних і оборотних активів, вибору оптимальних варіантів технології виробництва й організації його управління, удосконалення міжгосподарських і міжгалузевих зв'язків[2].

Вважаємо, що для чіткої організації контрольного процесу необхідно:

- розробити систему планових показників і систему стандартів за напрямками діяльності, за кожним окремим об'єктом управління;
- конкретизувати етапи контрольного процесу;
- для всіх об'єктів контролю попередньо встановити масштаб допустимих відхилень.

Отже, для впровадження ефективної системи внутрішнього контролю за формуванням собівартості готової продукції потрібно насамперед запровадити внутрішні стандарти контролю, здійснити його автоматизацію та удосконалити методологічну базу стосовно контрольних процедур.

Список літератури

1. Головацька С. І., Сашко О. П. Внутрішній контроль витрат підприємства: організаційно-методичні аспекти. *Молодий вчений*. 2016. № 5 (32). С. 36–40.
2. Кравченко М. В., Климова Ю. В. Методичні аспекти обліку і контролю витрат та виходу продукції. *Приазовський економічний вісник*. 2017. № 2 (2). С. 151–154.

УДК 336.276

Братковська Х. Р., студентка

Татарин Н. Б., к.е.н., доцент кафедри фінансового менеджменту

Львівський національний університет імені Івана Франка, м. Львів, Україна

ОПТИМІЗАЦІЯ ПРОЦЕСУ УПРАВЛІННЯ ДЕРЖАВНИМ БОРГОМ В УКРАЇНІ

За сучасних умов в Україні є велика потреба у визначенні методів стабілізації боргу. Актуальність застосування та оцінки впровадження даних методів пояснюється зростаючим рівнем боргу. За надмірного боргового навантаження національна економіка втрачає стабільність розвитку. Додатковими умовами стабілізації постають фіскальні обмеження, що відображені у Пакті стабільності та зростання країн Європейського союзу.

Протягом останніх років у силу об'єктивних та суб'єктивних факторів відбулося значне скорочення показників національної економіки України. Але ситуація досі залишається далеко нестабільною.

Для стабілізації національної економіки та досягнення безпечного рівня боргової стійкості величезне значення має спрямування структурних реформ у напрямі зменшення корумпованості та в міру відкриття економіки для зарубіжних фінансово-інвестиційних інститутів. І хоча уряд запустив комплекс реформ з метою відновлення економічного зростання національної економіки, ефект досі невідчутний. Для модернізації боргової політики України велике значення має пошук вигідних та ефективних умов запозичень кредитних ресурсів за критеріями мінімізації витрат на обслуговування та вартості розміщення. За рахунок досягнення цієї стратегічної цілі досягається економія коштів державного бюджету, а також запускається процес стимулювання інвестиційної діяльності, зростання середнього рівня добробуту за рахунок поживлення темпів економічного зростання та проведення структурної перебудови національної економіки. Вкрай складно провести точну оцінку вигідності умов, особливо при про веденні реструктуризації державного боргу. Так, піврічні переговори українського уряду з комітетом кредиторів призвели